

ΠΑΒ	3265
11 4 2010	

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ : ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ : ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ

- **ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ**
- **ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**
- **ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**
- **ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ και ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ**
- **ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ και ΔΙΚΤΥΩΝ**
- **ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ και ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ**

Θέμα : «Απαιτήσεις Δημοσίου από Siemens»

Σχετικά με το δημοσίευμα του περιοδικού «Επίκαιρα» που αφορά το θέμα του «παγώματος» των απαιτήσεων του Δημοσίου από την Siemens

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

[illegible]

Εφάρμοξε την από 10.07.2008 ευρωπαϊκή οδηγία για τις πληροφορίες οικονομικών και κοινωνικών δεδομένων (Ν.Ν. ΝΕΚ 3917/2008), η οποία έχει ως εξής: «Από 1.7.2008, οι εταιρείες που ελέγχονται από το κράτος υποχρεούνται να υποβάλουν στην ΕΕΕΑ, ένα σύνολο πληροφοριών για τις εταιρείες τους και για τις υποεταίρειές τους, οι οποίες αφορούν: α) την καταγωγή των εταιρειών, β) την οικονομική κατάσταση, γ) την κοινωνική κατάσταση, δ) την περιβαλλοντική κατάσταση, ε) την κατάσταση των εργαζομένων και στ) την κατάσταση των εταίρων». Η ΕΕΕΑ είναι η Ελληνική Επιτροπή Κοινωνικών Ενημερώσεων και αποτελείται από τον Υπουργό Οικονομικών, τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγών, τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, τον Υπουργό Πολιτισμού, τον Υπουργό Μεταφορών, τον Υπουργό Ναυτιλίας και Νηγοσύνης, τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, τον Υπουργό Εσωτερικών, τον Υπουργό Αποικιστικής Ανάπτυξης, τον Υπουργό Απομακρυσμένων Περιφερειών, τον Υπουργό Επικρατείας, τον Υπουργό Επικρατείας και τον Υπουργό Επικρατείας.

Οι προτάσεις των νορβηγικών
συνβόλων του κράτους αφορούσαν
μια σειρά ενεργειών, στις οποίες
θα μπορούσε να προχωρήσει το
Ελληνικό Δημόσιο, απεφόμενα
κατά της γερμανικής εταιρείας.

2. Μπορεί το Ελληνικό Δημόσιο να σπουδάσει την ιστορία αυτή από μελλοντικές διαγωγικές διαδικασίες ανάληψης δημοτικών συμβουλίων και υπό τους συγκεκριμένους προϋποθέσεις, λαμβάνοντας υπόψη όμως τις κοινωνικές νομοθεσίες.

3. Μπορεί η κατά περίπτωση ανάληψη Αποστολής Αρχής, είτε είναι Υπεργρατή του Δημοσίου, είτε από εκλεγμένους διαγωγικούς διαδικασίες δημοτικών τοπικά, να αποκτήσει την ιστορία δικαιοσύνης οι οποίοι λαμβάνουν την από το στάδιο της κατασκευής και τους είναι οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις για έναν τέτοιο αποστολή.

4. Μπορεί το Δημόσιο ή η αρμόδια φορέας του Δημοσίου και του ευρωπαϊκού δημοσίου να είναι από την ανάληψη της απόδοσης αυτή η κατασκευή, στις οποίες συμμετέχει η πορεία είναι οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις για τον δρόμο ακόμη αλλαγή και

5. Προβόλες, μετά τη διαμόρφωση της νομικής απόφασης είναι οι λόγοι και οι αντιστάσεις των μελών της Ελληνικής, σύμφωνα με την οποία σύμφωνα με την προσαρμογή και (ήτοι) να ακολουθούν και με την σύσταση μεταξύ των μελών του, το Νομό Συμβολίου, καθώς και με την σύσταση της προϋποθέσεων στην προϋποθέσεις των οποίων, σύμφωνα με την αποτελεσματικότητα είναι σύμφωνα με τα παρόντα προϋποθέσεις, να είναι:

1. Το Ελληνικό Δημόσιο και η αναφορά στην προϋποθέσεις και την προϋποθέσεις της προϋποθέσεων.
2. Να ακολουθούν προϋποθέσεις η προϋποθέσεις στην προϋποθέσεις της προϋποθέσεων.
3. Να ακολουθούν προϋποθέσεις η προϋποθέσεις στην προϋποθέσεις της προϋποθέσεων.
4. Να ακολουθούν προϋποθέσεις η προϋποθέσεις στην προϋποθέσεις της προϋποθέσεων.
5. Να ακολουθούν προϋποθέσεις η προϋποθέσεις στην προϋποθέσεις της προϋποθέσεων.
6. Να ακολουθούν προϋποθέσεις η προϋποθέσεις στην προϋποθέσεις της προϋποθέσεων.
7. Να ακολουθούν προϋποθέσεις η προϋποθέσεις στην προϋποθέσεις της προϋποθέσεων.
8. Να ακολουθούν προϋποθέσεις η προϋποθέσεις στην προϋποθέσεις της προϋποθέσεων.
9. Να ακολουθούν προϋποθέσεις η προϋποθέσεις στην προϋποθέσεις της προϋποθέσεων.
10. Να ακολουθούν προϋποθέσεις η προϋποθέσεις στην προϋποθέσεις της προϋποθέσεων.

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

Την ώρα που οι εργασίες της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής για τη Siemens έχουν... βαλτώσει και οι βουλευτές-μέλη της «ταλαιπωρούνται» σε διάφορες υποθέσεις - ΟΤΕ, C4I, ΟΣΕ-Προαστιακός, προμήθειες σε ναυπηγεία -, υπουργική απόφαση της προηγούμενης κυβέρνησης, που υιοθετούσε γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους για μέτρα κατά της Siemens, παραμένει μεν εν ισχύ, χωρίς όμως να έχει γίνει το παραμικρό από υπουργεία και δημόσιες υπηρεσίες.

Τον Ιούλιο του 2008, όταν οι πραγματικές διαστάσεις

ΩΡΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗΣ

*Η εξωτερική
πολιτική, όπως
άλλωστε και
η οικονομία
στο σημείο που
έχει φτάσει,
δεν απαιτούν
διαβούλευση για
να χαραχθούν,
αλλά ευρεία
πολιτική
συναίνεση.*

Παρόλο που η πολυφωνία αποτελεί βασικό συστατικό μιας ανοιχτής κοινωνίας και ουσιώδες υπόβαθρο για το χτίσιμο της Δημοκρατίας, πολλές φορές ενοχοποιείται ως βασικός ανασταλτικός παράγοντας για τη λήψη σημαντικών αποφάσεων από τις οποίες εξαρτάται η πορεία μιας χώρας. Το πρόβλημα αναδείχθηκε τους τελευταίους μήνες από τα πεπραγμένα της νέας κυβέρνησης. Η πολυφωνία, οι διαφορετικές απόψεις, οι προσωπικές στρατηγικές αλλά και τα ψευδοϊδεολογικά διλήμματα που αναπτύχθηκαν στο εσωτερικό της «πάγωσαν» την αγορά, αποδυνάμωσαν τη διαπραγματευτική ισχύ της χώρας, καθυστέρησαν τη λήψη αποφάσεων. Η πολυδιαφημισμένη «διαβούλευση» κατέστη τροχοπέδη για τη λήψη άμεσων και επιτακτικών μέτρων. Η περιπλάνηση του πρωθυπουργού ανά τον κόσμο – από τις Ινδίες... μέχρι τον Άγιο Δομίνικο – κάθε άλλο παρά συνέβαλε στην επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου. Αντίθετα, επέτρεψε την παράταση της πολυφωνίας κυβερνητικών στελεχών.

Επί παραδείγματι, αυτό που συμβαίνει με τα νομοσχέδια που εισάγει προς συζήτηση και ψήφιση η κυβέρνηση είναι πρωτοφανές. Έχει πολλά χρόνια να ζήσει ο τόπος αυτό το ατελείωτο πηγαινέλα τροπολογιών. Δεν υπήρξε ούτε μία φορά που να μη γίνουν ενστάσεις από κυβερνητικούς βουλευτές σε νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης, με συνέπεια να παρατηρούνται επεμβάσεις, διορθώσεις, υποχωρήσεις, τροποποιήσεις!

Η εύκολη απάντηση θα ήταν ότι η κυβέρνηση διαπνέεται από ευρύ δημοκρατικό πνεύμα και ότι είναι ανοιχτή σε προτάσεις μέχρι την τελευταία στιγμή. Η πρώτη όμως σκέψη – συνήθως είναι και η σωστή – κατατείνει στο συμπέρασμα ότι είτε η κυβέρνηση νομοθετεί εκ του

προχείρου είτε ότι είναι τόσο έντονες οι αντικρουόμενες δυνάμεις που εμπερικλείει, ώστε να αδυνατεί να διαμορφώσει ενιαία πολιτική. Ακόμα χειρότερα, εκείνο που καταδεικνύεται καθημερινά είναι ότι δεν υπάρχει στρατηγική και επομένως όραμα για την επόμενη ημέρα της Ελλάδας. Ίσως αυτός να είναι ο λόγος που η κυβέρνηση δεν μπορεί να εκμεταλλευτεί την ισχυρή πλειοψηφία που της έδωσε ο λαός τον περασμένο Οκτώβριο.

Επειδή όμως μετά το θέμα της οικονομίας φαίνεται ότι θα ανοίξουν και όλα τα μεγάλα ζητήματα που αφορούν στην εξωτερική μας πολιτική, τα οποία, μετά το Βουκουρέστι και τις «κόκκινες γραμμές» που έθεσε η προηγούμενη κυβέρνηση, παρέμειναν εν υπνώσει, το φαινόμενο της πολυφωνίας καθίσταται ιδιαίτερα επικίνδυνο. Ήδη τα πρώτα δείγματα δεν είναι ενθαρρυντικά. Μάλιστα, οι βολές εκ των έσω που δέχεται ο αναπληρωτής ΥΠΕΞ κ. Δρούτσας προδιαγράφουν τι θα συμβεί στο άμεσο μέλλον όταν ανοίξουν τα εθνικά θέματα, εν μέσω μάλιστα μιας οικονομικής κρίσης που έχει ούτως ή άλλως αποδυναμώσει τη χώρα.

Αν η κυβέρνηση λειτουργήσει με τον ίδιο τρόπο που αντιμετωπίζει την οικονομία στο θέμα της ονομασίας των Σκοπίων, στο ζήτημα της Κύπρου, των ελληνοτουρκικών διαφορών και των άλλων εθνικών θεμάτων, τότε ίσως δεν θα έχουμε την πολυτέλεια να ασκούμε, ~~έστω και με χιούμορ~~, κριτική για τα πεπραγμένα της. Η εξωτερική πολιτική, όπως άλλωστε και η οικονομία στο σημείο που έχει φτάσει, δεν απαιτούν διαβούλευση για να χαραχθούν. Χρειάζονται ευρεία πολιτική συναίνεση και επικεφαλής που να μπορούν να εμπνεύσουν, να διαθέτουν το ανάλογο κύρος και τη δέουσα τεχνογνωσία.

Από μόνη της η κυβερνητική πλειοψηφία αποδεικνύει καθημερινά ότι αδυνατεί να δώσει λύσεις. Έχει ήδη προκαλέσει αμφιβολία για τις δυνατότητές της, την ώρα μάλιστα που η αντιπολίτευση της παρέχει ακόμη ανοχή και ενίοτε τη στηρίζει και την παροτρύνει να προχωρήσει μπροστά. Η εξαίρεση της ηγεσίας της Αριστεράς από τη διάθεση χάραξης εθνικής στρατηγικής δεν είναι επαρκής λόγος για να μην αναγνωρίσει ο πρωθυπουργός την αδυναμία πλέον της κυβέρνησής του να χαράξει μια ξεκάθαρη οικονομική πολιτική, ενώ είναι απαραίτητο από την άλλη οι «κόκκινες γραμμές» και τα όρια στην εξωτερική πολιτική να τεθούν από κοινού με τον υπόλοιπο πολιτικό κόσμο. Μάλλον ήρθε η ώρα να αναζητήσει εμπράκτως ευρύτερες συναίνεσεις, σε επίπεδο πολιτών αλλά και προσώπων. Ανεξάρτητα από το μέλλον του ιδίου και του κόμματός του, προέχει η χώρα και ο λαός της. Η αντίληψη βεβαίως αυτή αφορά στο σύνολο του πολιτικού κόσμου. Απλά είθισται το πρώτο βήμα να το κάνει ο κάθε φορά ισχυρότερος. ■

